

INDEX RERUM.

trudere, ibi n. 27. Et an licet signum petere a demoniis, ibi n. 28. Et an lucet demoniacum alaps, flagellis, spiro, fumo malo odoris affigere, vel aliquis medicinas illi applicare, ibi n. 29. vique ad 30. Et an licet demoni sui pomus excommunications praepare, & demoniis nomine combure, & demoniis capillos radere, & vir terminis indicariis cum ipso, ibi n. 32. vique ad 34. Ex etiis quibus cognoscetur adiutorium esse superfluum, ibi p. 35. Etiam possit adiutorius coniuncte peritioribus demonis operibus, ibi n. 36.

Adiutorius quid & quoniam sit, quo distet a iuramento, & ab oratione, cuius virtus actus sit, & quale peccatum, quando fit ab ipso in vita iudicio, veritate aut reverentia, l. c. 42. n. 21. vique ad 21.

Adiutorius deprecans, & imperans erga quos licet, & qualiter subiectus adiutorius imperante obligatur, & quale peccatum fit adiutorie imperante non subiectum, l. c. 43. n. 12. & 14.

Adiutorius demonis imperante qualiter licet, l. c. 42. n. 15.

Adiutorius dmonis quibus comparat, & an exercitus presentem faceret oculi Episcopi, l. c. 42. n. 18.

Adiutorius imperante aut deprecans perendo aliquod demonis obsequium, ibi n. 9. Eran scientia naturali a domine acquisita ut licet, ibi n. 20.

Adiutorius cogit demonem veritatem fatari, l. c. 42. n. 24.

Adiutorius rationabilium, vel locutorum, &c. & ea excommunicata, antea item monere, & cum eis pugnare ad licet, lib. 3. c. 42. n. 30. vique ad 39. Et an finitatem dicens se habere potestem hinc fugandi, ibi n. 4.

Adiutorius.

Adiutorium dominum, quando ad patrem pertinet, vide *Virtus*.

Adultera.

Adultera rogata a marito de adulterio, qua equiuocatione viri possit, l. c. 6. n. 41.

Adiutorius.

Adiutorius qualiter possit patrocinari, quando virtus pars est a probabilitate, aut certitate probabilior, l. c. 9. n. 49.

E quale.

E quale bonum ad communione voti ecclesiastici, l. c. 40. c. 56. Vide *Communio*, & an illud possit comunitati votum propriam auctoritate, l. c. 49. n. 19. Et quomodo computandum bonum sit, vide *Bonum*.

Equiventio.

E quiuocatione an vetere adultera iurans, vide *Adultera*.

E quiuocatione quando reus vetere, vide *Reus*.

E quiuocatione quando vetere testis, vide *Testis*.

Estatu.

E statu limes quotuplex sit, & an computetur anni de momento ad momentum, & quid de anno bissextili, & quid si ignoraret annus, dies aut hora quiuocantis, l. c. 39. n. 3. An finitamenta ex parte conceptionis, vel nativitatis, & quid quando ex parte veteris focus educitur, ibi n. 4.

Aggravans.

Aggravans circumstantia, vide *Circumstantia*.

Agnos.

Agnos Dei ceteros a liuis, vel clericis minorum ordinum tangi, pingi, vel vendi quales culpa sit, l. c. 43. n. 27.

Alchymia.

Alchymia ex metallis inferioribus verum aurum & argentum conficiat, & eius vsus an sit superficilis, l. c. 2. n. 1.

Alienatio.

Alienatio prohibita expressa, & tacita an impedit confirmationem, l. c. 18. n. 1. Vide *Confirmatio*.

Alienatio facta, ante aut post deflumum, & sententiam, sive in fraudem facta, sive absque illa, an valeat & renoveret, lib. 2. roro. c. 21.

Alienationes factae, ante aut post delictum commissum ab his quorum bona publicantur ipso iure, qualiter valent, & reuocentur a filio, l. c. 22. n. 11. vique ad 42. & 46. & a. 4. vique ad 57. Quid si facta sit a viro de parte licitorum viroris, ibi n. 43. vique ad 45. Eran maritus, cuius bona ob huc publicantur, possit postea incertiorem bonorum viroris alienare, n. 46. An valens ipso iure ante renocationem facti, & tenuit possessor tenet restituere, ibi n. 48. vique ad 52. Et quid quando edicis iubetur bona manifestare, ibi n. 53. Qualiter filius alienationes retrocans teneat premium restituere, ibi n. 57. vique ad 73. Et an hi alienando peccentib; ibi n. 58. vique ad 66. Et qualiter filius teneat solvere creditoribus, vide *Fiducia*. Si alienatio facta in fine fratre, aut cum illa, an valeat, & renoveret, l. c. 21. roro.

Alimenta.

Alimenta an debet filius filii, quorum bona publicantur, l. c. 16. 3. n. 25.

Alimenta filii debita an publicentur publicatis bonis parentum, l. c. 6. n. 25.

Alimenta an debet vir viri, quando bona viroris publicantur, l. c. 17. n. 25.

Alimenta petendi ius habens an dicatur pauper, l. c. 6. n. 7.

Aliae.

Aliae aliqui sancti dedicare quid sit, l. c. 42. n. 7.

Amores.

Amores, chiri, pueri, & infantes qualiter non teneantur legibus, & licet illis cibis vetrios portaret, vel eos multa non aliter admittere, & quando licet eis diuinius tempore interdicti vel in loco facta sepelet, vel quando interdictio populo teneat interdictum, l. roro. c. 12. Et ipsa erat ad confessioem praecipuum obligatum pueri, ac censuras incurant, ibi n. 6. 7. & 8. Et quid in dubio, an puer viuum rationis habeant, ibi n. 13. & an valide voulent, vide *Vorum*.

Anno Dni.

Anno Dei praecipuum an obliget in primo instanti rationis, & potesta quando obligat, l. c. tota c. 1.

Anathema.

Anathema aut excommunicatur, ut, an sententiam latam contineat, l. c. 18. n. 9.

Ancilla.

Ancilla hereticus post hunc parvus, l. c. 3. n. 23.

Anima.

Animas esse a credendum dicatibus, dum apparent nobis, vide *Apparitiones*.

Annus.

Angustum iuramenta in seminariis, vide *Turbaeum*.

Annus.

Annus natus isti non constet, vide *Etas*.

Annus integrum ieiunandi volum, l. c. 14. n. 39.

Annus bissextilis, vide *Annus*. Et annus computetur de momento ad momentum, ibid.

Apofata & apofasta.

Apofata a fide quis sit, & quas penas incurrit, l. c. 7. n. 10. & 15. vique ad 18.

Apofata vel heres circumstantia, vide *Circumstantia*.

Apparitiones.

Apparitionibus dicentur se esse animas defunctorum vel demonum id in appetitus dicunt, si credendum, l. c. 38. n. 13. & 24.

Archidiaconi.

Archidiaconi, & presbiterij, & alijs priuati inferiores quid possint circa dispensationem votorum ex confundente, l. c. 32. n. 20. Vbi quonodo hoc confundito si interpretandas, n. 21.

Archiepiscopus.

Archiepiscopos in quibus votis facultatem dispensare possit, l. c. 38. n. 5. Quid in votis subditorum suffraganei, l. c. 10. vique ad 14.

Vbi n. 14. Quid possit in dispensatione votorum Episcopi religiosi suffraganei, & alterius Episcopi suffraganei, l. c. 15. & 16. Quid si tantum sit electus Archiepiscopus, ibi n. 7. Et nondum receperit pallium, n. 8. & 9.

Archiepiscopus quando possit vobis dicere suffraganeum, & ibi quis possit absoluere, & in votis eorum dispensare, l. c. 16. n. 6.

Argumentum.

Argumentum a contrario sensu valet, quando verba nihil operantur, etiam si inducat correcio iuris, l. c. 4. n. 37.

Articulus.

Articulus mortis & periculum eius, an sic idem, lib. 2. c. 7. n. 1. vique ad 17.

Artifices.

Artifices taxillorum an peccant mortaliter, l. c. 7. fine.

Arthologia.

Arthologia quando licet futura predicari, & quando illuc sit, l. c. 38. n. 27. vique ad 35. Quid si occulta futura, vel alia occulta delecta predicta, ibi n. 6. Quid si los zahors dicentibus in terra visceribus, aut in humano corpore latentes, ibi n. 37. Quid de inconvenientibus ab artifexis, sive finis taxilli, n. 36.

Balneum.

Balneum ingredi cum Iudeo, vel infideibus an licet, l. c. 31. n. 11. & 25.

Baptismus & baptizatio.

Baptismus in adulcis quod infra dictum petat, l. c. 3. n. 10. vique ad 16. Vt cuius baptismus sit nullus, vel natus in terrena hereticis vel infideibus, an sit hereticus, negans fidem, vel possit illam compelli, l. c. 7. n. 27. 30. & 36.

Benta.

Benta habitus assumenti votum, l. c. 40. n. 71.

Bellum.

Bellum iudicium possit, quando est dubium ius regis, aut sunt opiniones, l. c. 6. n. 36.

Bellum quando est iuris, an licet infideles ad iure, & adiuvant, l. c. 31. n. 24. Et an possit resolvi in duellum, & quando bellum tempore licet duellum, vide *Duellum*.

Beneficia.

Beneficia habentes ad preces hereticorum, an illis priuatur, l. c. 28. n. 25.

Beneficia hereticorum, an vacant ipso iure, & teneant illa dimittere ante sententiam declaratoriam, & idem de beneficiis omnibus

INDEX RERUM

omnibus & vacantibus ipso iure, l. c. 4. n. 5. vique ad 9. & n. 13. An possit hic omnes ante sententiam regnare in favorem alterius, aut permiscere ea, ibi n. 9. An in omnes ante sententiam facient ius & suos, & sua sententia priuatum omnibus fructibus annis perceperit, ibi n. 10. & 11. Et beneficii horum omnium possit impetrari tanquam vacanta, & conferti, & ad illa possit partibus praeferente non citato possidente, ibi n. 12. Quid de beneficiis suspectorum, an disfatuorum de heretis, que receptorum, factorum, defenitorum hereticorum, ibi n. 13. & 14.

Beneficia filiorum hereticorum, & rei licet misericordis, receptatoris, defensoris aut auctoris hereticorum, l. c. 2. n. 16. & 27.

Beneficii in suis possit formibus diversis, l. c. 8. n. 75. vique ad 80.

Beneficii incapacit etiam incapacit pensionis, l. c. 18. n. 31. & 36.

Beneficii permutatio quando non tenet ad possit quis propria donacione ad suum beneficium redire, lib. 2. c. 6. n. 9. Et quid quando ex culpa unius tantum non tenet, l. c. 28. n. 34. Et an inhabilis ad obtinendum beneficium possit, ante obremunt permittare, ibi n. 33. & 34.

Beneficii habens quod iurant non regnare, an possit illud refugare, l. c. 17. n. 11.

Beneficii habens an possit vobis peregrinationem, vide *Circumstantia*, aut religionem, vel can lugredi sine licencia Episcopis, p. 11.

Beneficii obtentum an perdit, qui sit inhabilis ad obtinendum, l. c. 28. n. 18.

Blaspemia.

Blaspemias tentationes qualiter vincenda sint, & que sunt signa disfatu, l. c. 7. n. 13 & 14.

Blaspemias in quo confituntur, & cui virtus opponuntur, & quo praecepto prohibeuntur, l. c. 3. n. 1. n. 1. vique ad 8.

Blaspemias verba sunt, l. c. 11. n. 1. vique ad 6. Et qualiter mente rancore aut factis tantum blasphemia committi possit, ibi n. 4. & 5. Et quid si blasphemia hereticorum, ibi n. 36. Blasphemia cogniti cuius iudicis sit, ibi n. 37. Et an omnes sint eiusdem specie, & explicant in confessione, ibi n. 18. & 39. Et quando blasphemia fit mortaliter culpa, ibi n. 40. vique ad 43. Eran absoluio fit denegata blasphemio, & qualiter praefatam, ibi n. 44. & 45. Blasphemus qualiter sit necessario contingens ad audientibus, ibi n. 45. Et qualiter denunciandus, ibi n. 47.

Bona fides.

Bona fides, vide *Fides*.

Bona & bonum.

Bona quoad confitentiam, vide *Confitatio*.

Bonum commune an sit obiectum dispensationis, l. c. 45. n. 3.

Bonum in manus an committit votum propria auctoritate, l. c. 4. n. 19. n. 2. 3. 4. 10. & 11. Quid si votum iurit in tertio factum, n. 5. Quid si dubium, an sit manus bonum, n. 7. & 8. Quid si est evidenter manus, n. 27.

Bonum quoniam datur maiori, l. c. 4. n. 35. n. 37.

Bonum in aquile posse committit votum auctoritate confessari, l. c. 4. n. 19. n. 3. Quid si dubium sit melior materia subrogata, n. 14.

Bonum in aquile an committetur votum auctoritate ordinaria aut delegata, l. c. 3. n. 4. n. 4. vique ad 5. Qualiter non maternatur & iruposse penitentia, n. 6.

Bulla.

Bulla quod absoluendum ab hereticis, & ab aliis causibus bullae, l. c. 12. n. 10. & 11.

Bullam accipere, an tenentur qui in articulo mortis habent pecunia referuntur, l. c. 13. n. 14.

Bullae aut iubiles virgines absoluere an debet imponi onus le praefaciendi superem, & si canentes bullam imponunt, fauiscanties bullam, vel lugantur iubilem, l. c. 13. n. 31. & 32.

Bullae virgines an possint committit interventu homini praefici, ob iniuriam vel mecum, ut si uirilis tolleret, non habens numerum in iusto pecunia credita amissio, l. c. 1. n. 16.

Bullae virgines cum publicum votum non existente canfas, l. c. 14. n. 7. An ampla interpretatione facienda privilegiorum bullae, ibi n. 7. Quod si vota finit, l. c. 2. n. 2. n. 38.

Causa finalis & impulsa in quod fint, l. c. 2. n. 10.

Causa finalis & impulsa in dispensatione, l. c. 47. n. 1. Impulsa ut uincula allegata, an valeat dispensatio, ibi n. 17. Si multiplex narratur, & non est falsa, ibi n. 20. Non allegata causa, an valeat dispensatio quando vere datur causa, ibi n. 33.

Causa dilapidandi, an debet esse certa iusta, & vel fatigare debet, l. c. 10. n. 10. Quod si in iuramento lohi Deo facta, ac in votis, ibi n. 14. An requiratur causa voti executionis obfusca, ibi n. 15. Quid quando dispensatio miscetur communicationi in iniuria votum, ibi n. 16. Vide etiam *Dilapidatio*, & *Dubium*.

Causa exaltante, an effectus votum vel iuramentum, vide *Votum*.

Causa maior, an requiratur in voti, quam in legis dispensatione, l. c. 4. n. 19.

Causa an requiratur ad irritationem voti, l. c. 4. n. 2. n. 7. vique ad 12. Petens sine causa irritationem ad peccet, ibi n. 14. & 15. Et cum ad eam sufficiat leuis causa, ibi n. 14.

Causa ad communicationem an requiratur, l. c. 4. n. 5. n. 12. & 13.

Quid si sit communior in euentus melius n. 13. Quid si sit in equali bonum, vel de qualitate dobitatur, ibi n. 18. & 24. Quid in communicatione facta a delegato, vel per bullam aut iubilem, ibi n. 19. An causa modica sufficiat, ibi n. 22. Et qualis sit, ibi n. 23.

Bulla virtute an possit fieri absoluio roties quories ponentes in dignior, etiam in causibus reservatis lib. 4. c. 54. n. 27. Vide *Commutationis*.

Calix.

Calicem voleant Deo an possit gaudente communione, l. c. 4. n. 18.

Canare.

Cantare organis aut voce turpia aut profusa, vel dicere pullas, aut exercitaciones in dieuina officia, quale peccatum sit, l. c. 2. n. 7. & 8.

Capitulum.

Capitulum Sode vacante, quod possit circa hereticis absolucionem, & causis occurrentibus, qui Episcopo in Tridentino conceduntur. Vide *Absolutionis*. Et quod possit circa dispensationem votorum, l. c. 4. n. 17. n. 17.

Capituli.

Capituli remigantes quae licite exercere possunt, lib. 1. c. 7. n. 12. Et an possit genu fidele coram idolo genio fideiente domino, ibi n. 11.

Cardinalis.

Cardinalium Collegium quod possit Sode Pontificia vacante, l. c. 10. n. 44. Quod possit quaque coram in dispensatione votorum faciliatur, l. c. 4. n. 2. n. 2.

Carceres.

Carceribus vobis inter hereticos ad fidem occultandam ferri solet, an licet, l. c. 4. n. 14. & 25.

Carnes.

Carnis humanis velci ut licet, & tenaciter quis tempore extremitate necessitas, vel quando quis minatur mortem, vel licet medicinis viti, in quibus ille inlecat, lib. 1. c. 18. n. 11. vique ad 15.

Castris.

Castris temporis votum, an sit referendum, lib. 4. c. 4. n. 48.

Quid si quis vobis can ferme vilque ad statim contumaciam, ibi n. 49. Quod si coniux cum licencia coniugalis, vide *Coniugium*, ibi n. 14. Quod si coniux cum licencia coniugalis, vide *Coniugium*, ibi n. 15. Quod si viceque votum sine licencia alegans, ibi n. 51. Quod si viceque votum cum licencia, ibi n. 50. & 57. Quid in votu non formicandi, ibi n. 67. Quid in votu non inuenit matrimonium etiam in fauore terribilium, n. 56. Quod in votu return perutinem ad castitatem ibi n. 68. Quid in votu affirmendi ordinis facili, n. 69. Quid in votu promiscuus, castitatis, ibi n. 70. Vide *Votum*, & *Communio*, & *Dispensatio*.

Castrorum.

Castrorum & quasi castrorum pecunia confitentio, vide *Confitatio*.

Castris referentibus.

Castris referentibus ratione confitentur, an talis confitetur quodam solam eam, & valeat absoluere quodam peccatum bona fide impensa, l. c. 2. c. 8. n. 5.

Causa peccati interni.

Causa peccati interni, an ceuatur referens, quando Pontifex vel Episcopos referunt absoluere peccatum, l. c. 2. c. 8. n. 4.

Causa referentia absoluere, vide *Absolutio*.

Causa in diuibus an ceuatur referens, l. c. 2. c. 8. n. 4.

Causa bullae causa, vide *Bulla*.

Causa bullae causa, vide *Bulla*.

Catechumenorum vota quo possunt dispensari, l. c. 37. n. 30. & 37.

Quis si indulgentia coedat, ibi.

Capones.

Capones vendentes viam, et qui inebriantur, vel cibis solent ieiunari, an peccant, l. c. 7. n. 33. & 34.

Causa.

Causa ad dispensandum an & qualiter requiratur, l. c. 40. roro. c. 45.

Causa finalis & impulsa quod fint, l. c. 2. n. 2. n. 38.

Causa finalis & impulsa in dispensatione, l. c. 47. n. 1. Impulsa ut uincula allegata, an valeat dispensatio, ibi n. 17. Si multiplex narratur, & non est falsa, ibi n. 20. Nulla allegata causa, an valeat dispensatio quando vere datur causa, ibi n. 33.

Causa dilapidandi.

Causa dilapidandi, an debet esse certa iusta, & vel fatigare debet, l. c. 10. n. 10. Quod si in iuramento lohi Deo facta, ac in votis, ibi n. 14. Quod requiratur causa voti executionis obfusca, ibi n. 15. Quid quando dispensatio miscetur communicationi in iniuria votum, ibi n. 16. Vide etiam *Dilapidatio*, & *Dubium*.

Causa exaltante.

Causa exaltante, an effectus votum vel iuramentum, vide *Votum*.

Causa maior.

Causa maior, an requiratur in voti, quam in legis dispensatione, l. c. 4. n. 19.

Causa an requiratur ad irritationem voti, l. c. 4. n. 2. n. 7. vique ad 12.

Petens sine causa irritationem ad peccet, ibi n. 14. & 15. Et cum ad eam sufficiat leuis causa, ibi n. 14.

Causa ad communicationem an requiratur, l. c. 4. n. 5. n. 12. & 13.

Quid si sit communior in euentus melius n. 13. Quid si sit in equali bonum, vel de qualitate dobitatur, ibi n. 18. & 24. Quid in communicatione facta a delegato, vel per bullam aut iubilem, ibi n. 19. An causa modica sufficiat, ibi n. 22. Et qualis sit, ibi n. 23.

lymam, n. 19. Et an fuit computandæ expensæ in communitando peregrinationis loco, ibi n. 20. An expensæ fuit concurriende in favorem loci peregrinationis, n. 21.
Communitato voti factum factum tertium, an sit facienda in eiusdem favore, l. 4. c. 56. & 22.
Communitato voti peregrinationis Microstomizans, an sit facienda in favore cuiusdam loci, l. 4. c. 56. n. 26. Praxis huius communitatiois, ibi n. 29. Labor peregrinationis promovit quomodo communitatio, ibi n. 40. Votus religiosus & castitatis communatio in praxi quomodo habet in eisdem, n. 41. Votus non incedi matrimonio praxis communitatio, ibi n. 42. Votus factorum alium praxis, n. 43. Ieiunii omnibus lexit foris, ibi n. 44.
Communitato voti peregrinationis mendicando implendo quomodo factenda, l. 4. c. 56. n. 23. Votum personale in possit commutari in votum reale, & in contraria, n. 24.
Communitato ex peniarum, quae facienda erat in peregrinatione, an debet fieri in electomyris, & labor in operis personalia, ibi n. 25.
Communitato qualiter fieri debet, quando non votu materia commutatur, sed quando dilatio executionis conceditur, l. 4. c. 56. n. 35.
Communitato voti facienda est, ut vietetur transgredendi periculum respiciunt fragilitatem votem, ibi c. 56. n. 38. Vbi an possit fieri in opera alias debita.
Communitato ad becari fieri in materia aequali duretate & magnitudine, l. 4. c. 56. n. 27. Et a promissum certa die implementum fieri communitandum in rem eadem die exequendum, ibi n. 28. Et an intelligatur invenire a communitate, si nihil dicatur, ibi n. 29.
Communitato an plurimorum legitima facta, & admittit dispensationem, quando repertus facta in minus a confessori, vel ab alio, l. 4. c. 51. n. 17. Si autem facta fuit propria auctoritate communitatio, aut praefumitur illegitima, quid factendum, ibi n. 28. Tunc, an partum valcat, & tali in partem communitationem supplet.
Communitato factum acceptata, an valeat, vel tencatur votum prius votum implore, l. 4. c. 55. n. 10.
Communitato acceptata voti aut iuramenti, an libet ita votem, ut non possit ad priorem materiam voti redire, l. 4. c. 55. n. 24. vñque ad 27. Et hoc sit in quaenam materia, ibi n. 28. Quid contra, si retinet materia subrogat renuntias communitatio, aut praefumitur causa, ibi n. 29. Quid si facta communitatio, & ea acceptata emittitur iterum prius votum, ut obligat votum & communitatio, & non licet a communitatione discedere, & ad prius votum redire, ibi n. 30.
Communitato, an redditus nulla ex tuncitudo veri, aut expeditio falsi, l. 4. c. 47. n. 23. & 24.
Communitato voti conditionalis quomodo fiet conditione non impleta, l. 4. c. 6. n. 30. Aut post impletam conditionem, ibi n. 31. Quid si fixa in aliis obligationem conditionalis, non impleta conditione, ibi n. 31.
Communitato voti penal, an possit peccatum incursum quomodo fieri, ibi 4. c. 56. n. 33. Quid ante peccatum incursum, ibi num. 34. & 35. Qualiter facienda sit, ne polita incurritur pena, ibi n. 36.
Communitato voti popularis an perit fieri mentionem paucæ, & è contra communitatio paucæ perit mentionem materie principalis voti, l. 4. c. 22. n. 9 & 10. Quid si paucæ sit, nisi statum tempus hoc fecero, & nondum illud accessit, & iam est redditus tam exiguum tempus, ut in coaqueat votum impletum, ibi n. 26.
Communitato voti penal, an possit fieri quod solam peccatum, vel quod solam materiam principalem, l. 4. c. 22. n. 9.
Communitato votorum la religiosus profiliacum, an possit fieri, vide Profiliacum.
Communitato beneficiorum, vide Beneficium.
Communitato iuramenti, vide Iuramentum.
Communitatio facta voti aut iuramenti si non implicant materia subrogata, aut redditus impossibilis, ut renuntias prior obligatio, l. 4. c. 55. n. 1. & 13. Quid si votorum communitatio fiat à iure, ibi n. 16.
Communitatum.
Communitatum votum, an possit iterum in aliam materiam commutari, ibi 4. c. 54. n. 24.
Compelli.
Compelli ad fidem, an possit fieri baptizatus, vide Baptizatus factus.
Compensatio.
Compensatio an licet sit, quando quis iuramento aliquid promisit, l. 4. c. 7. n. 15.
Compensatio an licet quando quis viuariario, aut latroni aliquid promisit, l. 4. c. 11. n. 10. & 11.
Conceptus.
Conceptionis an nativitas dicit inspicitur ad extatim compendiam, l. 4. c. 35. n. 10.
Concilem.
Concilium Tridentinum, vide Tridentinum.
Concilium vel communis aliquia quida debet definire aliquid, an sit sit, ut lingui locum id definiat, l. 4. c. 43. n. 16.
Concilium generale, an possit potestate ordinaria dispensare in

repudiatis, ibi n. 14. Et an possit remitti debirum in horum fraudem, ibi n. 15.
Confessio.
Confessio peculi castrensis, aut quasi castrensis, advenientijs proficiens qualiter fieri ob crimen filii, lib. 1. c. 5. n. 1. vñque ad 17. Equi sibi filius ille sit factos, ibi n. 1. Et quid de legitima filii vel alimentis ei à patre deuitis, siue pater viuas fuerit nos, ibi n. 19. vñque ad 22.
Confessio peculi castrensis, aut quasi castrensis filii, quadrates facti ob crimen patrem, l. 2. c. 16. n. 1. Et an confiteatur viuiscitius ob viuiscitius crimen, ibi n. 19. vñque ad 22. Et quid de confessione advenientiorum ob crimen patris, ibi n. 19. vñque ad 29. Et quid proposito profectio, ibi n. 10. vñque ad 24. An publicetur etiam in tunc almeat, & legitima filiorum, ibi n. 25. vñque formam.
Confiteatur dots uxoris, & aliorum bonorum eius ob crimen viuiscitius, vel viuiscitius ob crimen uxoris, & etiam quando tolato matrimonio committitur crimen, & an ob alia crimina id contingat, lib. 2. toto c. 17. Et an confiteatur dots committitur vir viuiscitius id quod facere potest, ibi n. 18. Et an tunc teneatur alete uxoris, ibi n. 19.
Confiteatur bonorum alienarum prohibitorum & majoratum, l. 2. toto c. 18. Et an probabilitate alienationis expedita operetur ne bona possit publicari etiam quod finit, ibi n. 15. Et quando dicatur probabilitate alienationis expedita, & quando taciturnus a. & s. quid operetur clavis alienorum majoratum proficiens, eo ipso quod attentatus delinquit, ibi n. 2. vñque ad 10. Et quando confiteatur majoratus in perpetuum, maneat ea bona liberum apud sicutum, & an si rex alicui donet, sit non maioratus, ibi n. 18. Et an confiteatur regum ob delictum regis, aut pollici, & subsecutus successorum autoris, & quid de aliis majoratibus, ac lati feminis & proficisci delictum, ibi n. 16. Et an si in fiduciis omnibus maneat vox multum fructus, confiteatur viuiscitius ob delictum possessoris gratui ob fiduciis, ibi n. 10.
Confessio iurius patrum, an sit etiam confessio omnibus bonis, lib. 2. c. 19. n. 1. vñque ad 17.
Confessio employmen, & ad quod pertinet eius melioramenta, & quando dicatur Ecclesiastica, & quando secularis, & quando trajectat ad heres extraneas, l. 2. c. 19. n. 1. vñque ad 30.
Confessio fraudi, l. 2. c. 19. n. 39.
Confessio bonorum Ecclesiastis, an habet clericorum delictum, & quando confitescuntur excommunicati, aut praetexti officii loquacis extorquentes pecunias, l. 2. c. 10. n. 3. vñque ad 21. Et an publicentur alia clericorum bona, ibi n. 22. vñque ad 25.
Confessio bonorum existentia in diversis territoriis, aut cum sunt liciti, lib. 2. c. 10. n. 30. vñque in finem.
Confessio bonorum alienorum in fraude sibi, ut alienari in fidem ipsius facta, vide Alenato.
Confessio fructuum, quando bona per sententiam publicanda sunt, aut ipso rate qualiter sunt, l. 2. c. 21. fine.
Confessio fructuum quando bona publicatur pro iure, sive sunt apud delinquentes bona, sive apud tertium possessorum, l. 2. c. 23. n. 194. Et quid de meliorantibus factis in Republica, ibi n. 16.
Confessio seruorum, vide Serui.
Confessio bonis ob heretici contumaciam, an si tunc facto anno comparatur, audiat ad bona recuperandas, l. 2. c. 10. n. 17. & 18. Quid si minor, ibi n. 19.
Confessio.
Coninges an possit irritare ora emula tempore matrimoniij, & tunc non irritare, nec possit diuini conformati, l. 4. c. 30. n. 8.
Coniges qui vota sua polliuntur tunc irritare, vide Irritare.
Coniugum vota continet quomodo valeant & irritentur, l. 4. c. 40. n. 14.
Coniugum non consummatum matrimonio ad religiosum transiens, an tunc facta damna solitudo viri, l. 4. c. 19. n. 33 & 34.
Conscientia.
Conscientia quid & quorundam sit, & qualiter sit regula nostrorum operationum, l. 4. c. 9. n. 1. vñque ad 14. Et an possit aliud dictamen conscientiae esse speculativum, & aliud practice, ibi n. 3.
Conscientia templa, vide Scopulus.
Conscientia ubiq, vide Dubium.
Conscientia cronica, vide Erronea.
Conscientia opinans, vide Opinio.
Conscientia.
Conscientia ad peccatum mortale requisitus, vide Peccatum.
Conscientia in delectationem, vide Delectatio mortis.
Conscientia sub conditione aliquia in objectum malum, an sit malus, l. 4. c. 2. n. 2. vñque ad 31. vñque exempla disponuntur.
Conscientia difensantis, & sublimi, vide Diligentia, & Voluntas dñe, & Fictus confusus.
Conscientia vi faciat demon, an licet ei precipere, vide Adiutorio.
Demon & **Demoniaci**.
Demon quod agnoscere, & qualiter diuitiores doceat, & de pacto cum ipso, vide Diuitiatio.
Demon quod omnes concubat cum magis, vide Magi.
Demon in arietibus loquens, an sit credens, vide Apparitio.
Demon quod omnes adiutur, & quid ab eo in oblio interregnante licet, quid nos, vide Adiutor. & Adiutorio.
Sermon Th. Sanchez Part II.
 ooo
 Dymos

INDEX RERUM.

Dispensatio an possit Episcopis in voto non petendz dispensatio-
nis nisi a Papa, l. 4. c. 5. n. 7.
Dispensatio an possit Episcopis in voto dubio, an sit refutatum,
l. 4. c. 40. n. 8.
Dispensatio an possit Episcopis in votis populi respectu emittetur,
et absque causa, l. 4. c. 41. n. 2. Quid si electa aliorum com-
munitatis, aut successorum, ibi n. 3. & 4. An possit ipse populus
communitatis conseruare se liberare, ibi n. 5.
Dispensatio an possit praedicti regulares in votis suorum religio-
rum, scilicet Episcopis in votis eccliarium sibi funditorum, l. 4. c.
42. n. 7. Et in voto transferat ad strictionem religionis,
ibidem n. 1. Aut de strictione laicorum, ut si professi ad chorum,
fiant laici, ibi n. 4. Quid si votis factis ex coru licentia, ibi n. 4.
Vel de licentia aliorum superiorum, ibi n. 5. Quid si in voto non
pescandam, ibi n. 6.
Dispensatio an committatur per privilegium an possit religiosi
votum strictionis religiosi ad eligendum suum, l. 4. c. 43. n. 9.
Et an id sit quandocumque est iusta causa, ibi a. 7. 8. & 9. Si quando debet
eum credere fore, ut in illa religione melius Deo ser-
uitur, ibi n. 10. An virtute alterius privilegii possit religiosi dis-
pensare in eo voto, ibi n. 11.
Dispensatio an aliquando teneatur, l. 4. c. 46. n. 6. An id sit
quando cum debet esse iusta causa, ibi a. 7. 8. & 9. Si quando debet
non vult dispensare, an possit ab appellar, ibi n. 10. An subditus
teneatur aliquando prout dispensationem aut committatu-
mem, ibi n. 11.

Dispensari.

Dispensatio an committatur, an possit votum emittum in terri falso-
rem, l. 4. c. 41. n. 6 & 7. Vel committatur propria autoritate, ibi n.
8. Vel dispensari aut committari delegata auctoritate, ibi n. 9.
Quid si promissio non in volumen Dicunt, sed in certa Ecclesiam,
vel in paupertate dirigatur, ibi n. 10. & 11. Vel promissio dirigatur
in factum, cui Eccllesia dicatur, ibi n. 12. Quid si promissio
Deo & Ecclesiae certe presenti illius rectore, ac certo paupere
preferatur, ibi n. 13. & 14. Ac tunc possit in voto dispensari,
vel id committatur reliqua promissione humana in ita vi, ibi n.
15. Et tunc Pontificis, aut Episcopos, aut praefectoris illius loci re-
mitteret illam obligacionem, ibi n. 16. Quid si principalis ani-
mus est in Dei honore, ibi n. 17. & 18. Quid quando est du-
bius talis intentionis, ibi n. 19.

Dispensatio.

Dispensatio in casibus occulsi concilia Episcopi in Trident. vi-
de Abolitio.

Dispensatio non petendz votum, l. 4. c. 40. n. 79.

Dispensatio quod differat a committature & irritatiione voti, l. 4.
c. 24. n. 2. Et a fulpensione voti, ibi n. 3. & 4. Aut si populus commi-
nit causa posse se liberare, ibi n. 5.

Dispensatio strictionis & committatur, an valent, si occulteret votum
superiorum, et quod credatur fore, vel superioris iuris notis,
l. 4. c. 47. n. 25 & 26. Quid quando data opera occulteret perso-
na, ut eius qualitas falsa exprimitur, ibi n. 27. Aut falsa exprim-
itur habita voto, ibi n. 28. Aut proponatur votum gravius
cum minus, ibi n. 29. Quid si falso narratur equaenacta ve-
to, ut narretur votum, cum illiciatur, vel est contra, ibi n. 30. Quid quando virtusque vincuntur, & narratur vnam,
& alterum occultatur, ibi n. 31. Quid quando post dispensationem
deno emittitur votum, an si necesse exprimeretur priorem
dispensationem, ibi n. 32. Quid quando omnia non exprimuntur
votis iuramentis, ut si proponatur vti dubia, cum sua certa, ibi n. 34. Quid si proponatur votum religiosum,
cum si perieceretur, ibi n. 35. Quid si lieviorum non abundat
in factum tertii, & haec circumstantia tecatur, ibi n. 36. Quid si
taceatur violatio voti & iuramenti, ibi n. 37. Quid quando
nulla ad dispensationem allegatur causa, & vere erat, ibi n. 38.
In his causis, an omnino irrita sit dispensatio, irritatio &
committatio, an partim valeant, ibi n. 39. An ablato vero principali
causatur abla pena, & haec non explicata valeat dispensatio,
irritatio & committatio, aut explicata penae tecatur in mate-
ria principali voti, ibi n. 40.

Dispensatio voti requirit subiectioem spirituali in vident, l. 4. c. 37. n. 23. Non sufficit mera itineris, aut alia brevis in di-
cessi dispensatio, ibi n. 24. An exigatur dominicum in eo loco,
ibi n. 25. vique ad 28. An cum hoc possit Episcopus veri domi-
nici habitacionis dispensare, ibi n. 29. Quid si episcopo domi-
nici originis, ibi n. 30. Quis cum vagis dispense, ibi n. 31. Epi-
scopus intra diocesum propriam, an possit dispensare cum sub-
ditio extra illam existente, aut cum solis Episcopis, aut viceque
est absens, ibi n. 32. An dispensatio possit libiduo extra territo-
rium dispensantis, ibi n. 33. Cum suadit iuris an dispensatur,
ibi n. 34. An interna vota subiectio dispensationis, ibi n. 35.
Dispensatio cui voluntas superioris, vel subditio per metum deest,
an sit validus, l. 4. c. 47. n. 8. Quid si meta extorqueat facultas
dispensandi aut committandi, ibi n. 9. Quid si dicto consentit,
ibi n. 10. An hanc dictio sit presumenda in dispensante, & ci credendu sit eare afferent, ibi n. 4. Quid si dictio sit in consenser
subditio in dispensatione & irritatiione, ibi n. 5. In committatu-
mento, ibi n. 6. Quomodo effici scire, & haec valeant, ibi n. 7.
Dispensatio an iusta fine villa committatur, l. 4. c. 46. n. 1. & 2.
Et quibus causis nulla imponatur committatur, ibi n. 3. An sit
bonum misere aliquam committatur, ibi n. 4. An sit ne-
cessitatem aliquando misere, ibi n. 5.
Dispensatio voti vltar, exigit causam, l. 4. c. 45. n. 2. & 3. Quid

INDEX RERUM.

Dispensatio voti penalis quoad materiam principalem, an indi-
genas meutinas poneat & dispensatio hanc mentione illius, l. 4.
c. 11. n. 9. & 10. Et quid si possa fuit, si intra tantum tempus non
fecero, & nondum accedit tempus, & iam non potest perfici
opus, ibi n. 16.

Dispensatio.

Dispensatio de fide quando sit illittera, & laicus interdicta, lib. 2. rot. 6.

Divina officia.

Divinis officiis misere profana & turpia, vide Cantate.

Domini officia.

Divinatio quid sit, & in quo eius malitia consistat, & an temporis
ex pacto tacito vel expreso cum demone, & quando sit pat-
rum expressio vel tacitum, l. 2. c. 28. a. 1. vique ad 3. Et an
hoc pactum contingat praeferat dominus intentionem, & co-
igatur, ibi n. 4. Et an hoc pactum tacitum, deinde tempus ex-
presse esse iustum, cum aliquo magno, ibi n. 5. Et in quo malitia
eius parta consistat, ibi n. 6. Et quomodo dominus diuinitates
doceat, nonque futura contingentia, & præstia, & cogitatio-
nes occultas, ibi n. 7. & 8.

Divinatio superficius quando sit, & ex quibus cognoscatur, l. 2.
c. 38. n. 9. & 10. Et an reddatur non subiecta ex iuscello diuini-
tati experientia, ibi n. 11. Et quorupque sit divinatio, & an omni-
dilectum in genere moris, & futurum explicatur in confessione, ibi n. 12. vique ad 14.

Divinatio si omni iure prohibetur, & etiam iure humano inter-
dicatur licita astrologia, chronomantia, & somniorum obser-
vatio, l. 2. c. 38. n. 15. & 16. Et quale peccatum sit divinatio, ibi n.
17. vique ad 22.

Divinatio astrologia, vide Astrologia.

Divinatio per diuinum, vide Diuinum.

Divinatio ex cau, vocibus, volatu & motibus animalium, & ex
motu corporis humani, usque voce, quando sit illeca, lib. 2.
c. 38. n. 38. vique ad 43.

Divinatio per aspectum partium corporis, & linearum manuum,
an similitudine, lib. 2. c. 38. n. 44. vique ad 47. An interrogare ab
Ægyptiana, ut perclus marum dicat bonam vel malam for-
tunam, ibi n. 48.

Divinatio per sonia, & ea obseruare, quando & quomodo li-
cet, ut superfluum, l. 2. c. 38. n. 49. vique ad 55. Et quibus
signis diuina a diabolico feceruntur, ibi n. 51.

Divinatio per fontes quando sit licita, & quando non, l. 2. c. 38. n.
56. vique ad 89.

Divinatores.

Divinatores quas poenas incurvant, & quando possint per inqui-
sidores puniri, & qui libi de hac re, vel scripia interdicta sunt, &
tenentes eorum libros quando possint puniri per inquisidores,
lib. 2. c. 38. a. 1. n. 30. vique ad 91. Et quando tenentur premium
acceptum per divinationem restituere, ibi n. 94.

Dolor.

Doctori testanti confidendum, an sit credendum, l. 2. c. 27. n. 9.
in ultimo argumento.

Doctrina Christiana qualiter scienda, vide Credere.

Dolor.

Dolor maior de maiori pectore, debetur sub pæcepto, vbi quis ad alterum ex duobus malis faciendum determinatus,
l. 2. c. 10. n. 21. vique ad 31. maximè n. 45.

Dolo.

Dolo committatur voti facta, lib. 2. c. 31. n. 1. vide Dispensandi
causa.

Domicilium.

Domicilium necessarium vident, ut cum eo possit dispensari,
l. 4. c. 37. a. n. 25. Domicilium originis, ibi n. 29.

Dominatus.

Dominatus potestas requirit ad irritatiionem votorum, l. 14.
c. 24. n. 28.

Dominum.

Dominum an derit cum obligacione restituendi, l. 2. c. 23. n. 41.

Dominum pæcti & rei futuri, vide Furtus.

Dominum rerum vnu consumptibilium an transeat in accipien-
tem cas a fure, lib. 2. c. 23. n. 3.

Dominus.

Dominus an possit irritare vota feruorum, l. 4. c. 36. a. n. 1. vique ad
20. Et quid si fuerit qui videntur in fure liberi, & in libertate
non confirmantur votum, l. 4. c. 30. n. 31. & 32.

Dominus an possit irritare votum feru factum in tempore liberta-
tis ab eo domino, l. 4. c. 29. a. 9. Vbi an dominus subiectus id
possit, & quid si factum fuit ex licentia domini, ibi n. 11. Et quid si post
tempus subiectus fuit confirmatione, l. 4. c. 30. n. 1. Et quid si post
tempore feru fuit emisit votum, & iam liber est, nec confi-
manit illud, eo. c. 30. n. 1. & 32.

Dot.

Dotis vxoris confiscatio, vide Confiscatio.

Dubitans.

Dubitans an peccatum fuisse in quanto teneatur id considerat, l. 2.
c. 10. n. 72. 85 & 86. Et quid si dubitaret contulisse fuisse inca-
ca, ibi n. 72.

Dubia causa dispensandi, vide Dispensatio.

Dubia quando est voluntas, an confundatur in mortale, vel non, an
sur mortale, l. 2. c. 1. n. 16.

Dubia potestas dispensandi, an reddat tam dispensantem, & eum
cum quo dispensebat, l. 2. c. 44. n. 1. & 2. Vbi quid si dubitetur de
dominio subiecti. Quid quando potestas dispensandi est ordi-
naria, & dubitatur ad extendendum ad tale votum, vel dubitatur
vocens an refutatum, vel non refutatum votum emittenti, ibi
n. 3. Vbi quid si certum sit votum, & dubitatur, an sit refutatum,
si potestas est delegata, aut dubitatur, an extendendum ad cum
calum, que an sit refutatum, ibi n. 4. Quid si dubitetur rati, quae
votum subiectus emisit, ibi n. 5. Vel an legitima causa con-
currit ad dispensandum, tunc sit subiectus dispensante su-
petio, ibi n. 6. An tunc peccet superior dispensans in du-
bium, ibi n. 7. Et si dubitatur, an dispensant extendendum ad
illumin causam, praesumatur extendendum, ibi n. 8. Quid si dubi-
tur de valore dispensacionis, ed quid si dubitatur, an impes-
tans tacet votum, aut falsum exprellet, aut scripta tacet,
vel falsa expresa sit finalis, ac proxime viri dispensatio-
nem, ibi n. 9. Quid quando constat potest vota ventas, ibi n.
10.

Dubia potestas communavit, l. 2. c. 49. n. 30.

Dubia causa dispensandi, vide Dispensatio.

Dubium quando est de refutatione causus, an censetur refuta-
tus, l. 2. c. 10. n. 73. & 74.

Divinatio astrologia, vide Astrologia.

Divinatio per diuinum, vide Diuinum.

Divinatio ex cau, vocibus, volatu & motibus animalium, & ex
motu corporis humani, usque voce, quando sit illeca, lib. 2.
c. 38. n. 38. vique ad 43.

Divinatio per aspectum partium corporis, & linearum manuum,
an similitudine, lib. 2. c. 38. n. 44. vique ad 47. An interrogare ab
Ægyptiana, ut perclus marum dicat bonam vel malam for-
tunam, ibi n. 48.

Divinatio per sonia, & ea obseruare, quando & quomodo li-
cet, ut superfluum, l. 2. c. 38. n. 49. vique ad 55. Et quibus
signis diuina a diabolico feceruntur, ibi n. 51.

Dubium quando est, an sit propositum, an potius votum, vel ad-
fuerit animus se obligandi, l. 2. c. 2. n. 32. vique ad 37.

Dubium quando est, an ratificans votum intimum fieri nullum
cum eius, vel illius meminisse, an obligat votum, & quid si est
dubium, an volunt ratificare, vel denouem emittere, l. 2. c. 1. n. 39.
& 40. ad finem.

Dubium quando est, an sit regis ad bellum, vide Bellum.

Dubium quando est, aut suspicio, aut opinio, an error circa votum
sit notabilis, vel an fuerit causa illius emittendi, an obliget,
l. 2. c. 2. n. 13. & 16.

Dubium quando est, an mutatio sit tanta, ut votum decibiliter
vel in materia facta sit mala vel indifferens, vel minus bonum
impedit, vel facta sit impossibilis, an obliget votum, lib. 2. c. 2.
n. 3. & 4.

Dubium sit, an causa cessans, vel in qua est error, sit finalis, aut
de hoc suis opinione, ut cesset voti obligatio, lib. 2. c. 2. n. 39.

Dubium quando est, an ratificans votum intimum fieri nullum
cum eius, vel illius meminisse, an obligat votum, & quid si est
dubium, an volunt ratificare, vel denouem emittere, l. 2. c. 1. n. 39.
& 40. ad finem.

Dubium quando est, an in causa regis ad bellum.

Dubium quando est, an ratificans votum intimum fieri nullum
cum eius, vel illius meminisse, an obligat votum, & quid si est
dubium, an volunt ratificare, vel denouem emittere, l. 2. c. 1. n. 39.
& 40. ad finem.

Dubium quando est, an sit notabilis, vel an fuerit causa illius emittendi, an
obliget votum, lib. 2. c. 2. n. 32. vique ad 37.

Dubium quando est, an mutatio sit tanta, ut votum decibiliter
vel in materia facta sit mala vel indifferens, vel minus bonum
impedit, vel facta sit impossibilis, an obliget votum, lib. 2. c. 2.
n. 3. & 4.

Dubium quando est, an causa cessans, vel in qua est error, sit finalis, aut
de hoc suis opinione, ut cesset voti obligatio, lib. 2. c. 2. n. 39.

Dubium quando est, an ratificans votum intimum fieri nullum
cum eius, vel illius meminisse, an obligat votum, & quid si est
dubium, an volunt ratificare, vel denouem emittere, l. 2. c. 1. n. 39.
& 40. ad finem.

Dubium quando est, an sit regis ad bellum, vide Bellum.

Dubium quando est, aut suspicio, aut opinio, an error circa votum
sit notabilis, vel an fuerit causa illius emittendi, an obliget,
l. 2. c. 2. n. 13. & 16.

Dubium quando est, an mutatio sit tanta, ut votum decibiliter
vel in materia facta sit mala vel indifferens, vel minus bonum
impedit, vel facta sit impossibilis, an obliget votum, lib. 2. c. 2.
n. 3. & 4.

Dubium quando est, an causa cessans, vel in qua est error, sit finalis, aut
de hoc suis opinione, ut cesset voti obligatio, lib. 2. c. 2. n. 39.

Dubium quando est, an ratificans votum intimum fieri nullum
cum eius, vel illius meminisse, an obligat votum, & quid si est
dubium, an volunt ratificare, vel denouem emittere, l. 2. c. 1. n. 39.
& 40. ad finem.

Dubium quando est, an sit regis ad bellum, vide Bellum.

Dubium quando est, aut suspicio, aut opinio, an error circa votum
sit notabilis, vel an fuerit causa illius emittendi, an obliget,
l. 2. c. 2. n. 13. & 16.

Dubium quando est, an mutatio sit tanta, ut votum decibiliter
vel in materia facta sit mala vel indifferens, vel minus bonum
impedit, vel facta sit impossibilis, an obliget votum, lib. 2. c. 2.
n. 3. & 4.

Dubium quando est, an causa cessans, vel in qua est error, sit finalis, aut
de hoc suis opinione, ut cesset voti obligatio, lib. 2. c. 2. n. 39.

Dubium quando est, an ratificans votum intimum fieri nullum
cum eius, vel illius meminisse, an obligat votum, & quid si est
dubium, an volunt ratificare, vel denouem emittere, l. 2. c. 1. n. 39.
& 40. ad finem.

Dubium quando est, an sit regis ad bellum, vide Bellum.

Dubium quando est, aut suspicio, aut opinio, an error circa votum
sit notabilis, vel an fuerit causa illius emittendi, an obliget,
l. 2. c. 2. n. 13. & 16.

Dubium quando est, an mutatio sit tanta, ut votum decibiliter
vel in materia facta sit mala vel indifferens, vel minus bonum
impedit, vel facta sit impossibilis, an obliget votum, lib. 2. c. 2.
n. 3. & 4.

Dubium quando est, an causa cessans, vel in qua est error, sit finalis, aut
de hoc suis opinione, ut cesset voti obligatio, lib. 2. c. 2. n. 39.

Dubium quando est, an ratificans votum intimum fieri nullum
cum eius, vel illius meminisse, an obligat votum, & quid si est
dubium, an volunt ratificare, vel denouem emittere, l. 2. c. 1. n. 39.
& 40. ad finem.

Dubium quando est, an sit regis ad bellum, vide Bellum.

Dubium quando est, aut suspicio, aut opinio, an error circa votum
sit notabilis, vel an fuerit causa illius emittendi, an obliget,
l. 2. c. 2. n. 13. & 16.

Dubium quando est, an mutatio sit tanta, ut votum decibiliter
vel in materia facta sit mala vel indifferens, vel minus bonum
impedit, vel facta sit impossibilis, an obliget votum, lib. 2. c. 2.
n. 3. & 4.

Dubium quando est, an causa cessans, vel in qua est error, sit finalis, aut
de hoc suis opinione, ut cesset voti obligatio, lib. 2. c. 2. n. 39.

Dubium quando est, an ratificans votum intimum fieri nullum
cum eius, vel illius meminisse, an obligat votum, & quid si est
dubium, an volunt ratificare, vel denouem emittere, l. 2. c. 1. n. 39.
& 40. ad finem.

Dubium quando est, an sit regis ad bellum, vide Bellum.

Dubium quando est, aut suspicio, aut opinio, an error circa votum
sit notabilis, vel an fuerit causa illius emittendi, an obliget,
l. 2. c. 2. n. 13. & 16.

Dubium quando est, an mutatio sit tanta, ut votum decibiliter
vel in materia facta sit mala vel indifferens, vel minus bonum
impedit, vel facta sit impossibilis, an obliget votum, lib. 2. c. 2.
n. 3. & 4.

Dubium quando est, an causa cessans, vel in qua est error, sit finalis, aut
de hoc suis opinione, ut cesset voti obligatio, lib. 2. c. 2. n. 39.

Dubium quando est, an ratificans votum intimum fieri nullum
cum eius, vel illius meminisse, an obligat votum, & quid si est
dubium, an volunt ratificare, vel denouem emittere, l. 2. c. 1. n. 39.
& 40. ad finem.

Dubium quando est, an sit regis ad bellum, vide Bellum.

Dubium quando est, aut suspicio, aut opinio, an error circa votum
sit notabilis, vel an fuerit causa illius emittendi, an obliget,
l. 2. c. 2. n. 13. & 16.

Dubium quando est, an mutatio sit tanta, ut votum decibiliter
vel in materia facta sit mala vel indifferens, vel minus bonum
impedit, vel facta sit impossibilis, an obliget votum, lib. 2. c. 2.
n. 3. & 4.

Dubium quando est, an causa cessans, vel in qua est error, sit finalis, aut
de hoc suis opinione, ut cesset voti obligatio, lib. 2. c. 2. n. 39.

Dubium quando est, an ratificans votum intimum fieri nullum
cum eius, vel illius meminisse, an obligat votum, & quid si est
dubium, an volunt ratificare, vel denouem emittere, l. 2. c. 1. n. 39.
& 40. ad finem.

Dubium quando est, an sit regis ad bellum, vide Bellum.

Dubium quando est, aut suspicio, aut opinio, an error circa votum
sit notabilis, vel an fuerit causa illius emittendi, an obliget,
l. 2. c. 2. n. 13. & 16.

Dubium quando est, an mutatio sit tanta, ut votum decibiliter
vel in materia facta sit mala vel indifferens, vel minus bonum
impedit, vel facta sit impossibilis, an obliget votum, lib. 2. c. 2.
n. 3. & 4.

Dubium quando est, an causa cessans, vel in qua est error, sit finalis, aut
de hoc suis opinione, ut cesset voti obligatio, lib. 2. c. 2. n. 39.

Dubium quando est, an ratificans votum intimum fieri nullum
cum eius, vel illius meminisse, an obligat votum, & quid si est
dubium, an volunt ratificare, vel denouem emittere, l. 2. c. 1. n. 39.
& 40. ad finem.

Dubium quando est, an sit regis ad bellum, vide Bellum.

Dubium quando est, aut suspicio, aut opinio, an error circa votum
sit notabilis, vel an fuerit causa illius emittendi, an obliget,
l. 2. c. 2. n. 13. & 16.

Dubium quando est, an mutatio sit tanta, ut votum decibiliter
vel in materia facta sit mala vel indifferens, vel minus bonum
impedit, vel facta sit impossibilis, an obliget votum, lib. 2. c. 2.
n. 3. & 4.

Dubium quando est, an causa cessans, vel in qua est error, sit finalis, aut
de hoc suis opinione, ut cesset voti obligatio, lib. 2. c. 2. n. 39.

Dubium quando est, an ratificans votum intimum fieri nullum
cum eius, vel illius meminisse, an obligat votum, & quid si est
dubium, an volunt ratificare, vel denouem emittere, l. 2. c. 1. n. 39.
& 40. ad finem.

Dubium quando est, an sit regis ad bellum, vide Bellum.

Dubium quando est, aut suspicio, aut opinio, an error circa votum
sit notabilis, vel an fuerit causa illius emittendi, an obliget,
l. 2. c. 2. n. 13. & 16.

Dubium quando est, an mutatio sit tanta, ut votum decibiliter
vel in materia facta sit mala vel indifferens, vel minus bonum
impedit, vel facta sit impossibilis, an obliget votum, lib. 2. c. 2.
n. 3. & 4.

Dubium quando est, an causa cessans, vel in qua est error, sit finalis, aut
de hoc suis opinione, ut cesset voti obligatio, lib. 2. c. 2. n. 39.

Dubium quando est, an ratificans votum intimum fieri nullum
cum eius, vel illius meminisse, an obligat votum, & quid si est
dubium, an volunt ratificare, vel denouem emittere, l. 2. c. 1. n. 39.
& 40. ad finem.

Dubium quando est, an sit regis ad bellum, vide Bellum.

Dubium quando est, aut suspicio, aut opinio, an error circa votum
sit notabilis, vel an fuerit causa illius emittendi, an obliget,
l. 2. c. 2. n. 13. & 16.

Dubium quando est, an mutatio sit tanta, ut votum decibiliter
vel in materia facta sit mala vel indifferens, vel minus bonum
impedit, vel facta sit impossibilis, an obliget votum, lib. 2. c. 2.
n. 3. & 4.

Dubium quando est, an causa cessans, vel in qua est error, sit finalis, aut
de hoc suis opinione, ut cesset voti obligatio, lib. 2. c. 2. n. 39.

Dubium quando est, an ratificans votum intimum fieri nullum
cum eius, vel illius meminisse, an obligat votum, & quid si est
dubium, an volunt ratificare, vel denouem emittere, l. 2. c. 1. n. 39.
& 40. ad finem.

Dubium quando est, an sit regis ad bellum, vide Bellum.

Dubium quando est, aut suspicio, aut opinio, an error circa votum
sit notabilis, vel an fuerit causa illius emittendi, an obliget,
l. 2. c. 2. n. 13. & 16.

Dubium quando est, an mutatio sit tanta, ut votum decibiliter
vel in materia facta sit mala vel indifferens, vel minus bonum
impedit, vel facta sit impossibilis, an obliget votum, lib. 2. c. 2.
n. 3. & 4.

Dubium quando est, an causa cessans, vel in qua est error, sit finalis, aut
de hoc suis opinione, ut cesset voti obligatio, lib. 2. c. 2. n. 39.

Dubium quando est, an ratificans votum intimum fieri nullum
cum eius, vel illius meminisse, an obligat votum, & quid si est
dubium, an volunt ratificare, vel denouem emittere, l. 2. c. 1. n. 39.
& 40. ad finem.

Dubium quando est, an sit regis ad bellum, vide Bellum.

Dubium quando est, aut suspicio, aut opinio, an error circa votum
sit notabilis, vel an fuerit causa illius emittendi, an obliget,
l. 2. c. 2. n. 13. & 16.

Dubium quando est, an mutatio sit tanta, ut votum decibiliter
vel in materia facta sit mala vel indifferens, vel minus bonum
impedit, vel facta sit impossibilis, an obliget votum, lib. 2. c. 2.
n. 3. & 4.

Dubium quando est, an causa cessans, vel in qua est error, sit finalis, aut
de hoc suis opinione, ut cesset voti obligatio, lib. 2. c. 2. n. 39.

Dubium quando est, an ratificans votum intimum fieri nullum
cum eius, vel illius meminisse, an obligat votum, & quid si est
dubium, an volunt ratificare, vel denouem emittere, l. 2. c. 1. n. 39.
& 40. ad finem.

Dubium quando est, an sit regis ad bellum, vide Bellum.

Dubium quando est, aut suspicio, aut opinio, an error circa votum
sit notabilis, vel an fuerit causa illius emittendi, an obliget,
l. 2. c. 2. n. 13. & 16.

Dubium quando est, an mutatio sit tanta, ut votum decibiliter
vel in materia facta sit mala vel indifferens, vel minus bonum
impedit, vel facta sit impossibilis, an obliget votum, lib. 2. c. 2.
n. 3. & 4.

Dubium quando est, an causa cessans, vel in qua est error, sit finalis, aut
de hoc suis opinione, ut cesset voti obligatio, lib. 2. c. 2. n. 39.

Dubium quando est, an ratificans votum intimum fieri nullum
cum eius, vel illius meminisse, an obligat votum, & quid si est
dubium, an volunt ratificare, vel denouem emittere, l. 2. c. 1. n. 39.
& 40. ad finem.

Dubium quando est, an sit regis ad bellum, vide Bellum.

Dubium quando est, aut suspicio, aut opinio, an error circa votum
sit notabilis, vel an fuerit causa illius emittendi, an obliget,
l. 2. c. 2. n. 13. & 16.

Dubium quando est, an mutatio sit tanta, ut votum decibiliter
vel in materia facta sit mala vel indifferens, vel minus bonum
impedit, vel facta sit impossibilis, an obliget votum, lib. 2. c. 2.
n. 3. & 4.

Dubium quando est, an causa cessans, vel in qua est error, sit finalis, aut
de hoc suis opinione, ut cesset voti obligatio, lib. 2. c. 2. n. 39.

Dubium quando est

INDEX RERVM.

Dubium quando est, an tempus appositorum sit votu implendum, quid cesplendit, l. 4. c. 14. n. 3. Et quid si dubitatur, an mutua temporis, ibi n. 32.

Dubium si est, an annus debet ete inceptus, an completus in voti obligacione, quid prestatur, l. 4. c. 14. n. 23.

Dubium si est, an vorum certo tempore implendum, intelligatur de proxima, quales intelliguntur, l. 4. c. 14. n. 46.

Dubium ubi est an votum facit, an ignoratus votum obligeat, an obligat, l. 4. c. 16. n. 26. Et quid quando dubium est, an votum tribus annis nonnulli pectorum ipsi non sit obligacionem inde produci, lib. 4. c. 15. n. 23. Et quid quando dubium est, an praefaces conferentes, vel ratificantes, id votum, co. c. 16. n. 24. Et quid si hares dubitet, an refatos promittere plus vel minus, votum implire, aut cui pretiosiorum, vel dubitas cur hares res promittere, promittere, ibi n. 15. n. 6.

Dubium quando est, an vorum sit personale aut reale, quale indicandum, lib. 4. c. 1. n. 9. & 13.

Dubium si sit, an quis religione determinata an indeterminata, an votum, quid discordum sit, l. 4. c. 16. n. 32.

Dubium ubi est de impedimento conditionis, an obligat votum, l. 4. c. 16. n. 3.

Dubium quando est, an morbus reddat in eptum votentem laboribus religiosum, an excusat a voto, l. 4. c. 16. n. 37.

Dubium quando est, an votus intencio votare religionem, si factoredos, aut si sit iacens quid indicandum, l. 4. c. 16. n. 57. 66. & 69. Et quid si dubitetur, an nouerit se incapaces dignitatum ordinis, ibi n. 59. Et quid si dubium sit, an ignoratus scientiam, vel officium a fe perita exigat ad religionem, ibi n. 67. 68. & 69. Et quid si dubium sit an ingressus sit malo animo, vel cum munita, ibi n. 71. Et quid si dubium sit, an vocem ingredi, vel perfidere, ibi n. 86. Et quid si dubium sit an votum cum liberate exaudi, vel absolvit, ibi n. 19. Et quid quando dubitatur, an causa sit iusta erigendi ibi n. 104.

Dubium quando & quomodo obligat ad restituitionem, & qualiter, videlicet Fides.

Dubium occursunt in dispensantibus facultate, vel subditis scilicet, & vel vota dispensationis, vide Dispensandi potestas dubia.

Dubium de aequalitate commutationis, l. 4. c. 50. n. 7. & 16.

Dubium voti referenti, vide Dispensatio, l. 4. c. 40. n. 80. & c. 44. n. 5.

Dubium domicilium, vide Domicilio.

Dubius.

Dubius an aliquid sit peccatum, & id faciens, quando pccerit, & an teneatur facti circumstantias, & quando in dubio praecepit vel vot, vel an impetravit praeceptum, ad id teneatur, l. 4. c. 10. a. 2. vique ad 36. Et quando teneatur, id quod rutus est sequi, ibi n. 10.

Dubius an teneatur facte presumptio iuris in eo crenu, lib. 1. c. 10. n. 33.

Dubius an aliquid sit mortale, an teneatur id facti, & alia dubia circa confessionem, videlicet Confessio.

Dubius an res sit sua, & magis inclinat quod sit aliena, an tenuatur partem refutare, lib. 1. c. 10. n. 9.

Dubius an in iure possit, & pars eius & condicio melior sit in materia iustitiae, l. 2. c. 10. n. 43. Et quid in materia aliarum virtutum si magis inclinet in parte contraria, ibi n. 10. vique ad 15.

Dubius an votum castritatis dependenter a religione, nec admisus in religione, an teneatur ad castritatem, l. 4. c. 16. n. 14. 21.

Dubius an incurrit excommunicatio, vide Excommunicatione. Etiam irregulatitatem, vide Irregularitas.

Dubius an vorum emerit, aut puberatum, aut post minorem aetatem, aut ante emancipationem, aut si fit complicit annus puberatum, aut minoris aetatis, aut vixim hora respectu patris, tutoris aut curatoris, aut dubius de confirmatione, aut valore voti, vel an promiserit de pecunia aduentu, vel castrensi, an liberari possit initiatione, l. 4. c. 10. n. 32. Et infra verbo irritare, & irritabile.

Dubius valor dispensationis, vide Dispensatio.

Dubius pater, an completus sit annus puberatus filii, aut minoris aetatis hora, an possit irritare vota eius, l. 4. c. 32. n. 5.

Dubius tutor aut curator, an minor complevit annos, an irritare vota, l. 4. c. 32. n. 6.

Dubius dominus, an subditus deserit esse in eius potestate ad irritacionem vororum, vel quando est opinio, lib. 4. c. 25. n. 7. Et quid si dubium aut optimo fuit de voti confirmatione, & de tempore voti emissi, ibi n. 9.

Dubius an votum ante emancipationem nullus, an possit pater irritare votum, l. 4. c. 32. n. 3. Quid si filius opinetur esse missile post puberatem, ibi n. 4.

Duelum.

Duelum quid sit, & quando licet sine iudice sine acceptare, & duella diuinata licet, & quando bella postul in duellum refoluunt, l. 4. c. 32. n. 16. vique ad 17. Et quando duelum est licetum, licet acceptare cum conditionem, & nullus ex circumstantibus possit alicui, ibi n. 7.

Duelum quando excommunicatione, suspensione, & exercitu pa-

INDEX RERVM.

Et quid si ignoret postfex bona fide se teneri ad resiliendum, id in quo dixit ei qualiter ibi n. 11. Ex ea quia ignorantia facta est per eos, ibi n. 15. An teneturflare locutioni facta eis qui postdicitur inobligatus, & aliter in personis timoratis, quam in non timoratis, cod. n. 160.

Fides bona vera quando dicuntur, l. c. 23. n. 15. & 16. Et quando sit mala fides praeputita per hunc constelationem aut denunciationem, ibi n. 19. v. que ad 19.

Fides dubia an sit bona vel mala quoad fructus acquirendos, l. c. 23. n. 17. v. que ad 18.

Fides an fernanda sit eam non fernant, l. c. 17. n. 16.

Fides quando peccat dimittit signa fiduciae, aut assumendum infidelium, aut caribus inter ipsos vel cedens, aut hereticorum conciones audiendo, vide Confessio fidei.

Fides.

Fili hereticorum, faturorum, & receptatorum, & defensorum, an liberatur a patre potestate, & velcas emanatio, aut substitutio pupillaris postea facta, l. c. 24. n. 1. v. que ad 7.

Fili horum, & communione cumen huius maiestatis quomodo documen illegitimi, an incurvantur in filios corum latas, l. c. 27. n. 1. Quid si natu aut concepi sunt aut parentum delictum, ibi n. 6. v. que ad 17. An hi etiā puerorum legitima patrem, ibi n. 16. Ad quod descendimus gradum extenderunt he potest, ibi n. 20. Quid quando parentes admittuntur ad reconciliationem, ibi n. 21. Quid si parentes conuersi ad fidem comburuntur, ex quod relapsi, aut heretici, aut neganti, aut quia consumatae damna sunt in absentia, ibi n. 21. v. que ad 6 & n. 16. Quid si parentes tangunt falsi testis in causa hereticorum, ut illi sit, an exigunt sententia condamnans parentes, ut hereticos, ut illi has penas incurvant, ibi n. 27. An eas cuadant, si parentes iniquitibus denuntiant, ibi n. 16.

Fili hereticorum, receptatorum, faturorum, & defensorum quando sunt irregulares, & quis cum illis difticipit, l. c. 24. n. 6. v. que ad 10. Quid si filii ludorum, aut Maurorum, aut catichumenorum, ibi n. 11. v. que ad 15. Erat iuramentum qualiter possit vere prefarsi, cum surauit eos ille Christiani veteres, ibi n. 15. Et quando sunt denunciati vel edictum habent, ut discentientiur iurantes fallo aliquo esse Christianum veterem, ibi n. 17. Et si illi hi iurant, ibi n. 2. v. que ad 5.

Fili hereticorum an possit prescriptione tueri aduersus penas contra ipsos statutorum, l. c. 22. n. 4.

Fili hi an primum beneficium, sive obiectum ante parentum delictum, sive post, & sunt in aliis ab obtinenda officia publica, lib. 1. c. 28. n. 26. v. que ad 32. Et si hi effecti inhabiles possint beneficia ante obiecta pertinere, an permittant omnino non valent, ibi n. 33. & 34. Et quid si filii committentis crimen laicis maiestatis latentes, ibi n. 28. v. que ad 23. Et quid de penitibus, ibi n. 35. & 36.

Fili an tenentur ad vota parentum nomine ipsorum, filiorum enim, l. c. 15. n. 20. v. que ad 24.

Fili si domine amittunt maiestatum, l. c. 20. n. 1.

Fili committentis crimen laicis maiestatis diuina vel humana, an primum nobilitate languis aut privilegi, l. c. 29. n. 1. v. que ad 8. Si haec in aliis incapaces succedunt ex vita voluntaria, ut contractu, ibi n. 9. v. que ad finem.

Fili heretorum laicis maiestatis diuina vel humana, an excludantur a successione cuiuscumque maioratus, & iurisditionis, & dignitatis, sive prius postfex, faturorum, lib. 1. rot. 30.

Filius cuius patens est in gravi necessitate, an possit ingredi, vel tenetur ex parte religione, l. c. 10.

Filius refutare legimus, & alimenta ex bonis publicis partem, l. c. 16. n. 17. v. que in finem.

Filius illegitimus vota irritare quis possit, l. c. 35. n. 82.

Filiu num offensio religione, vide Communitas.

Filiu talis offensio religione, an possit alterum dare, l. c. 49. n. 17.

Filius familiis an in hoc regno contractum facere possit, absque patris licencia tercia bonorum adiutoriorum partem, de qua potest telliri, l. c. 15. n. 7. & 10.

Filius atrecto iure communi an exeat patris potestarem per matrimonium, l. c. 35. n. 51. Quid atrecto iure Castellum, ibi n. 32. & 33. An heretorum potestate patris propositum, ibi n. 44. Quid per nouatum patris aut filii, ibi n. 45. Quid si filius protrector, & cieetus situs ad patris potestatem cederet, ibi n. 46.

Filius an tenetur alicie patrem hereticum, aut e contra, l. c. 24. num. 7.

Finalia.

Finalis causa voti, vide Causa.

Finis.

Finis quando annulatur votum aut professionem, vide Votum & Professio.

Finis rei spiritualis quando est vana gloria, an sit mortale, l. c. 3. n. 1.

Finis dilectionis Dei, vide Charitas.

Fides.

Fides publicans bona, vide Confessio bonorum; & reuocans alienaciones.

Fides reuocans alienaciones factas ab heretico, & ab aliis, quo-

rum bona publicantur ipso iure, an tenetur premium restituere, l. c. 22. n. 6. v. que ad 7. An teneturflare locutioni facta eis qui postea dicuntur inobligatus, & aliter in personis timoratis, quam in non timoratis, cod. n. 160.

Fides bona vera quando dicuntur, l. c. 23. n. 15. & 16. Et quando sit mala fides praeputita per hunc constelationem aut denunciationem, ibi n. 19. v. que ad 19.

Fides dubia an sit bona vel mala quoad fructus acquirendos, l. c. 23. n. 17. v. que ad 18.

Fides an fernanda sit eam non fernant, l. c. 17. n. 16.

Fides quando peccat dimittit signa fiduciae, aut assumendum infidelium, aut caribus inter ipsos vel cedens, aut hereticorum conciones audiendo, vide Confessio fidei.

Fides.

Fides hereticorum, faturorum, & defensorum, an liberatur a patre potestate, & velcas emanatio, aut substitutio pupillaris postea facta, l. c. 24. n. 1. v. que ad 7.

Fili horum, & communione cumen huius maiestatis quomodo documen illegitimi, an incurvantur in filios corum latas, l. c. 27. n. 1. Quid si natu aut concepi sunt aut parentum delictum, ibi n. 6. v. que ad 17. An hi etiā puerorum legitima patrem, ibi n. 16. Ad quod descendimus gradum extenderunt he potest, ibi n. 20. Quid quando parentes admittuntur ad reconciliationem, ibi n. 21. Quid si parentes conuersi ad fidem comburuntur, ex quod relapsi, aut heretici, aut neganti, aut quia consumatae damna sunt in absentia, ibi n. 21. v. que ad 6 & n. 16. Quid si parentes tangunt falsi testis in causa hereticorum, ut illi sit, an exigunt sententia condamnans parentes, ut hereticos, ut illi has penas incurvant, ibi n. 27. An eas cuadant, si parentes iniquitibus denuntiant, ibi n. 16.

Fides dubia an sit bona vel mala quoad fructus acquirendos, l. c. 23. n. 17. v. que ad 18.

Fides an sit animatus, si dubitator, vide Aberrans.

Fides.

Forma verborum in communicatione, dispensatione & communione, lib. 4. c. 47. n. 41.

Si admittat impedimentum ad aliquem actum, an censetur factio ipso dispensare superior, l. c. 43. v. que ad 47.

Fides.

Forma punitio & conscientia, an sit idem, lib. 4. c. 43. n. 18.

Fides.

Fracio voti vel iuramenti facta in dispensatione, l. c. 43. n. 37.

Fraude.

Fratrum necessitas an impedit religionis ingressum, vide Religionis.

Fraude.

Fraus ex quibus coniurarii prelustrantur, l. c. 21. n. 5. v. que ad 21.

Frequencia.

Frequencia ratione an concedat potestatem dispensandi ei, qui alias eam non habet, l. c. 40. n. 39.

Fruitus.

Fruitus quoad confirmationem, vide Confirmationem.

Fruitus beneficiorum, vide Beneficium.

Fruitus qualiter perdantur per confirmationem bonorum, vide Confirmationem bonorum.

Fruitus quod quaque sit, & in particulae de aliquibus an sunt naturales, an industriales, lib. 1. c. 22. n. 48. v. que ad 60. Et qui dicunt fructus percipi, & qui percepidi possunt, ibi n. 6. In dubio an prouidentiam confundunt, ibi n. 74. Et de fructibus quoad restitutionem faciendum eorum a postfex bonae & malae fidei, vide Possessor.

Fruitum prescriptio, vide Prescriptio.

Fruitus.

Fruitus res iudicandarum, an dominum precij translat in futurum, & dominum rei in ementem, l. c. 23. n. 34.

Fruitus.

Fruitum investigare interrogando astrologos, vide Astrologia.

Fruitus.

Futura vota an polluitur, l. c. 24. n. 43.

Gloria vanitatis.

- Imago.** Inhabitabilis ad beneficium quando omittit ex delicto occulto, an licet, lib. i. c. 7. vlt.
Imaginari offensio in signum falsi miraculi aut falsi beneficii, an pectet mortaliter, ibi n. 9. impudiciem.
Imperabat ab ingressu religiosis, aut cogens ad eum, vide Cogegas.
Impudentium. Impedimentum admettere obstat obseruatione preceptorum, an sit peccatum, lib. i. c. 10. c. 15.
Impedimentum admettere obstat implectione voti, l. 4. c. 16. n. 36. & lequebus.
Impedimenta retenere manifestare volens ingredi religionem, l. 4. c. 16. n. 35.
Impeditus. Impeditus an ceasatur, qui per se non potest adire superiorem, ut absoluatur a reatu, si potest mittere procuratorem, lib. 2. c. 13. n. 14.
Impeditus an possit absoluere reatu, si sit in articulo mortis, l. 2. c. 13. n. 36. & 37. Vide etiam Absolucionis.
Imperat. Imperatius aduersario dicens, vide Aduersario.
Impropria. Impropria alicui dicere, quod sit ineptus ad peccandum, vide Gloria vania.
Impuleri. Impuberis qualiter votis obligantur, & qualiter possint religioni offerri a parentibus vel tutoribus, vel ab ipsis extrahiri, lib. 4. c. 18.
Impuberis ordinem sacram lumens an teneant ad calificatum, l. 4. c. 15. n. 9. Et eius actas quomodo compueant, ibi n. 3. & 4. Et a qua ex parte valent vota, ibi n. 3. Et quid si malitia supplet atra-rem, ibi n. 11.
Impuberis vota an omnia possint irritari, lib. 4. c. 35. n. 6. vsque ad 12.
Impulsiva. Impulsiva causa voti, vide Causa.
Inaduentia. Inaduentia, vide Ignorantia.
Indeliberatio. Indeliberatio an sit iusta causa dispensandi, vide Dispensandi potellae.
Indifferencia. Indifferencia quando possunt ministrari eis abusivo aut vendi, lib. 1. c. 7.
Indulgentia. Indulgentia an possit concedi catechumenis, vide Catechumeni.
Inebriari. Inebriari solito vendens vinum, vide Cauponae.
Infamie. Infames an perdant beneficia, finique eorum incapaces, l. 2. c. 28. n. 17. n. 18. solito ad 8.
Infames an sunt capaces iurisdictionis & dignitatis, quando sunt accedentes bonis, quorum sunt capaces, l. 2. c. 30. n. 7. in iurato- ne & 3.
Infamia. Infamia an sit proximum ad peccatum, vel tenetur dicere se men- titum quando verum dixit, lib. 3. c. 6. n. 23.
Infamia. Infamia, vide Hæreticus.
Infantes. Infantes qualiter non teneant præceptis, & possint ingredi mo- nastrorum, vide Amores, & præcepto amoris Dei quando obli- gantur, vide Amor Dei.
Infideles. Infideles quando fidem sibi propositam credere teneantur, au- dire, l. 2. c. 1. n. 4. vlt. in finem. Vt etiam de baptizato nutritio ab infante cum hereticis vel infidelibus.
Infideles socios ad bellum illum accertere an licet Christianis, l. 1. c. 11. n. 24. Et an omnis communicatio cum Iudeis interdi- cta sit, & cum infidelibus alii, ibi n. 25. Et an licet fidibus cor- rum tempora ingredi, ibi n. 18.
Infideles an teneantur præceptis Ecclesiæ, & præcepto Eucharis- tice, lib. 1. c. 12. n. 14. 17. & 18.
Infideles an possint valida vota emittre, & ea irritare, lib. 4. c. 24. n. 34.
Infideles an possint commutare votal, l. 4. c. 49. n. 16.
Infidelum signa getare, vide Hæreticus.
Ingredi. Ingredi religionem an possit debitis obligatus, vide Debitum, Ingredi monachis an licet infidelibus, vide Infamie.
Inhabilitate. Inhabilitate an possit Ponitatem ad proficiendum, & ad vota bien- nij, l. 4. c. 24. n. 3. Et ad alia vota simplicia, lib. 44.
Inhabilitate ad beneficium, vide Beneficium.
- Inabilitas.** Inabilitas ad beneficium quando omittit ex delicto occulto, an possit tolli per dispensationem Episcopi virtute Tridentini, l. 4. c. 36. n. 8. Et an incurritur abesse feuentia, l. 2. c. 19. n. 8. vlt. & c. 20. n. 1.
- Innocens.** Innocens an possit interficere accusatorem, l. 2. c. 39. n. 7.
- Inobedientia.** Inobedientia ex contemptu vel indignatione, vide Veniale pecca- tum.
- Inquisitores.** Inquisitores an possint legere libros hereticorum, vel legendi licentiam dare, l. 2. c. 10. n. 45. & 46.
- Inregularis.** Inquisitores an possint interficere accusatorem in irregularitate heres, vide Irregularis.
- Intendit.** Intendit an possint in foro conscientia concedere absolutorio- nem ab heres, & ab eam possint delegare, tam in foro conscientia quam extero, l. 1. c. 1. n. 4. vlt. ad 6. Etiam absoluunt ab illis, vela in foro conscientia possit puniri, si in exteriori accusatur, ibi n. 9. Et an eis absoluere videat, si facte concur- taque, vel riteat aliquis heres, ibi n. 8. & 9.
- Intensio.** Intensio satisfaciens de pessimo possint contra diuinantes, & diuina- tionis libros tenentes, l. 2. c. 18. n. 93.
- Instans.** Instans corpora contra delinquenter, an sit prosequenda contra sicum, vide Conscriptio.
- Intitio.** Intitio satisfaciens de pessimo, an requiratur ita ut habens con- trahens non implicat, & an requiratur ut actu humano & libero impluat, ita ut non satisfaciat vi vel iure implas, vel dum est obvius, nec curat latram excommunicationem in non im- plieatis, l. 2. c. 10. c. 13. Et quando sunt plura pessima, cui cencia- tur factum, eo l. 2. c. 14. n. 8.
- Intencio dubia voluntis, vide Dubium.**
- Interdictum.** Interdictum an incurritur in dubio, l. 1. c. 10. n. 62.
- Interficer.** Interficer accusatorem licet innocentem in sui defensionem, l. 2. c. 39. n. 7.
- Interni.** Interna peccata an referuntur, vide Casus peccati.
- Interni vota.** & de re interna an communia valent, lib. 4. c. 24. n. 39. & 40.
- Interni heretici an se referunt, vide Absolucionis.**
- Interni vota an fabricantur dispensationi, l. 4. c. 37. n. 35.**
- Interpretatio.** Interpretatio prælegi religioforum dispensandi, l. 4. c. 43. n. 21. Et priuilegiorum bullæ, vide Bulla.
- Interrogare.** Interrogare quid licet demonem, vide Aduersario.
- Intrane.** Inuitio an detur irritatio votal, l. 4. c. 14. n. 20.
- Irregularis & Irregularitas.** Irregularis an sit quicunque etiam Episcopus vel iudex, qui pra- tuo exemplo incitat ad homicidium, l. 1. c. 6. n. 5.
- Irregularis an sit in deinceps causam absolvit, vide Absolutor.**
- Irregularis an sit hereticus vel apostata, vel abiurans de vehementi, vel suspectus de heretis, & fautoris, defecitionis, receptacoris, adorantis demonem, vel cum ipso pactum inuenies, & quando Episcopus possit, vel inquisitoris in hac irregularitate dis- pense, l. 2. c. 10. c. 25.**
- Irregularis an sit schismatici, l. 2. c. 28. n. 9 & 11.**
- Irregularitas quoq; filios hæreticorum, & fautorum, & quoad descendentes ex Iudeis vel Mauis, vide Fili.**
- Irregularitas quod incorritur in dubio, l. 1. c. 10. n. 2. & 18. vlt. ad 30.**
- Irregularitas dispensatio ab Episcopo, vide Dispensatio.**
- Irrita.** Irrita an sunt vota subditorum an possint etiam sua vota, aut committere id confidat, l. 4. c. 14. n. 59. & 60.
- Irritatio.** Irritatio an dicatur superior voti gnatus denegatis licentiam illius adimplendi, l. 4. c. 5. n. 2.
- Irritatio.** Irritatio an dicatur prælatus votum, cuius confitit est, si interdic- tiamen eius, aut denegat implendi licentiam, l. 1. c. 25. n. 35.
- Irritatio.** Irritatio an possit superior vota emissa subiectus tempore post illud lapsum, nec tamca rite irritari, l. 4. c. 30. n. 1. Quid quando fuit, confirmata post subiectus tempore, ibi n. 2. Si vero non fuit confirmata, ibi n. 4. Possit superior votos omnino extingui, aut non extingui omnino, ibi n. 7. & 8. Possit as- tauris, & curtoris an omnino extingui lapso impuber- tatis, & minoris status tempore, ibi n. 14.
- Irritatio.** Irritatio votum per sonus impuberis non confirmatum post puberatum aut conditionaliter, Quid si votum sic reali, & post puberatum confirmatum, ibi n. 10. Quid si votum reali post puberatum emulo, aut aucto ilam, & post illam confirmatum, si filius suis sit emancipatus, ne rite est confirmatum, ibi n. 11. & 12. Quid si votus personalius, & realibus emulsi ante puberatum, nec post illam confirmatum, an possit pa- ter post emancipatum eti rite, ibi n. 13.
- Irritatio.** Irritatio votum rororum emulsi ab impuberi, nec rite irritatum, nec post puberatum confirmatum, l. 4. c. 30. n. 14. Quid de curatore, fuit si idem qui prius erat tutor, sive alter, an possit irritare vota personalia ab impuberi emulsi, nec post confi-

- nitata, ibi num. 15. Quid si votum impuberis erat reali, nec post confirmatus, aut post puberatum emulsi est, aut rite non confirmatus, an possit irritare curator, quando ille est futurus effectus, neque hoc tempore consummat, ibi n. 16. Quid si votus que poterat mater irritare, nec irritari quando porrur, ibi n. 17.
- Irritare an possit irritare vota religiosi tempore subiectus emulsi quando illa iam est Episcopus, aut alter exemplus ab eis utrūdicitio, nec vota confirmatus, l. 1. c. 10. n. 21. Quid si ad religiosum redat, & vota litterate exemptionis emulsi, aut rite consummat, ibi n. 21. Quid si votum tempore religiosi emulsi, nec post electionem ad ea confirmatus, erat si in postea rediret ad religionem, ibi n. 23. vlt. ad 27. Quid quando religiosi ad aliam religionem transire, an previous prioris possit tempore nominatus irritare vota emulsi in posteriori, nec tuac confirmata, aut tunc confirmata, hinc emula, ibi num. 28 & 29. Quid si possit ad priorem, aut ad aliam religionem legitime redire, ibi num. 30.**
- Irritare an possit dominus vota seruorum iam liberorum, nec tunc confirmata, lib. 4. c. 30. n. 31.**
- Irritare an possit superiores Sacerdotis, Iesu vota eorum, qui benevolentia gratiam in Societatem, aut tempore nominatus emulsi.** Quid si superiores Sacerdotum ad eum. Comendatores, ibi n. 24.
- Irritare an possit prælatis vota religiosorum exceptorum, aut ecclasiorum, aut in variis exercitiis, aut nominatus emulsi in alia religione, aut votorum in feculo aut nominatus emulsi, lib. 4. c. 33. n. 21. Quid si votis nominiorum, ibi n. 26. 17. & 28. Quid si nominis in religione emisere tria vota subiecta similia pessima, ibi n. 29. A vota nominiorum haec fulpela durante noncurat, ibi n. 30. & 31. Et nunc que vota personalia possit superius suspendere, ibi n. 32. & 33. Et magister nominiorum, ibi n. 34. Quid si votis realibus, ibi n. 36. A vota ipso sive superius aliquo personalia, ibi n. 3. Situ sive emulsi in nominato, hinc ante, ibi n. 38. E' gracio uisitio an reuictatur ex vota, ibi n. 39. & 40. An nominis vota possint emulari in religione opera, ibi n. 41. Quid si possit egrediaris, ibi n. 42.**
- Irritare an possit vir omnia vota vxoris, l. 4. c. 34. n. 4.** Quid si vir aut vir fuit matris, ibi n. 4. Quid si vota vxoris eius in subiectum terrena, ibi n. 5. Quid si votis emulsi in matrimonio rato noncum consummato, animo ad religionem transi- tudi, ibi n. 6. An ob fornicacionem viri, ex uxoris præterit, hoc irritandire, ibi n. 7. Quid si votis emulsi aut matrimoniū, vel tempore alterius matrimonij, & eis diuiri, aut tempore quo impubes vox erat subiurata, possit irritare, ibi n. 8. Vir aut possit irritare votum calitatis ab illo sua locatio emulsi, ibi n. 9. & 10. Quid si vot in viro non exigendi debet, ibi n. 11. Quid si com- munis confitit emulsi sit, ibi n. 12. & 13. Quid si communis confitit vox eti, aut alter religionem, vel ordinis laici sumponit, & aucto calitatem, aut religionem ingrediatur, ibi n. 16. Quid si iterum sive deo facultate in corpus, an possit vir vo- taria communis aucto confitit communis emula irritare, ibi n. 16. Quid si alij votis communis confitit emulsi, aut im- plidis solito matrimonio, ibi n. 18.
- Irritare an possit vox aliqui voti viri, l. 4. c. 14. n. 59. & 10.** Quid si vox viri de abstinentia pia, vigilijs, precibus, ibi n. 21. An possit irritare votum, vel in solam partem sibi præzidi- captem, ibi n. 22. Quid si votu peteginationis, ibi n. 23. Si sit in subiectum terrena, ibi n. 24. Vel si votus mura de habitu, aut induenti habitu eremiti, aut tertii ordinis domini Fratrici, ibi n. 25. Aut in preuidicium familiæ, aut eti familiaris, ibi n. 26. Aut sit votum non preuidi debitu, ibi n. 27. Quid si confitit in notarium fornicacionem, ibi n. 28. Quid si votus à voto emulsi ante matrimonium, aut tempore diuiri, aut diuorio fecero, ibi n. 29. Quid si vir ex uxoris licentia vogerit, ibi n. 30. Quid si votum calitatis ex licentia uxoris, aut communis con- fitebitur, ex aucto uxoris calitatem, ibi n. 31. Vbi quid si alij votis communis confitit vox, aut libertati assecurat, ibi n. 32.
- Irritare an possit superior voti gnatus denegatis licentiam illius adimplendi, l. 4. c. 5. n. 2.**
- Irritatio.** Irritatio an possit superior vota emulsi in subiectum terrena, ibi n. 33. Quid si vir ex uxoris licentia vogerit, ibi n. 34. Quid si votum calitatis ex licentia uxoris, aut communis con- fitebitur, ex aucto uxoris calitatem, ibi n. 35. Vbi quid si alij votis communis confitit vox, quando vterque communis confitit vox calitatis ligatus, ibi n. 36. Quid si votis emulsi postquam coniuges communis confitit vocant religio- nem, aut alter religionem, ordinis ex facili succipcionem, & aucto calitatem, ibi n. 37. An votus uxoris irritata a viro, aut vir irritata ab uxore remansans, ibi n. 38.
- Irritare vota filii fermi, aut libertati, an possit pater seruus, aut liber, lib. 4. c. 35. n. 33. Quid si possit vir que libertatem assecurat, ibi n. 34.**
- Irritare an possit tutor omnia vota impuberis sicut & pater, lib. 4. c. 35. n. 32.** Quid si in curatore circa vota realia, & multa minoris, etiam quando peregrinatio est in subiectum terrena Sancti, aut pro abolutione, aut quando bona cedunt in consequentiam voti peregrinatio, ibi n. 33. Quid si votum minoris sit iuramento confirmatum, ibi n. 34. Quid si votum minoris sit iuramento confirmatum, ibi n. 35. Quid si votum minoris sit iuramento confirmatum, ibi n. 36. Quid si votum minoris sit iuramento confirmatum, ibi n. 37. Aut

